

# Nieuwsbrief januari 2012

## *Nieuws uit Nederland*

### ***Hoge Raad 28 oktober 2011: Geen discriminatie keuzerecht voor binnenlandse belastingplicht***

De wet stelt beperkingen aan de mogelijkheid om in aanmerking te komen voor de keuzeregeling voor de fictieve binnenlandse belastingplicht. Om hiervoor in aanmerking te kunnen komen, dient het woonland een belastingverdrag met Nederland te hebben afgesloten dan wel een regeling die voorziet in het uitwisselen van inlichtingen voor fiscale doeleinden.

In deze casus wil een man, met woonplaats Costa Rica, opteren voor de keuzeregeling. Omdat Nederland met Costa Rica geen belastingverdrag heeft en ook geen regeling voor informatie uitwisseling, staat de inspecteur dit niet toe. De Hoge Raad is het met de inspecteur eens dat dit geen ongeoorloofde discriminatie is. Niet iedere ongelijke behandeling van gelijke gevallen is verboden, alleen die waar een objectieve en redelijke rechtvaardiging voor de ongelijke behandeling ontbreekt. De wetgever komt een ruime beoordelingsvrijheid toe bij die objectieve en redelijke rechtvaardigheidsgrond. De in de keuzeregeling genoemde eisen geven Nederland de mogelijkheid om door een buitenlands belastingplichtige verstrekte gegevens te verifiëren bij de autoriteiten van diens woonstaat en eventueel aanvullende gegevens op te vragen. Dit is volgens de Hoge Raad een objectieve en redelijke rechtvaardiging.

### ***Rechtbank Breda 30 november 2011: Inhaalregeling bij keuze fictieve binnenlandse belastingplicht niet van toepassing; arbeidsongeschiktheidsuitkering belast in België***

Een man is in 2001 geëmigreerd van Nederland naar België. Hij verdient zijn inkomen nagenoeg geheel in Nederland (meer dan 90%, de Schumacker-norm) en opteert sinds zijn emigratie voor een behandeling als binnenlands belastingplichtige. Zijn Belgische inkomen bestaat tot en met

2005 uitsluitend uit de negatieve inkomsten uit zijn woning in België. In 2007 ontvangt hij naast winst uit zijn Nederlandse onderneming ook een arbeidsongeschiktheidsuitkering.

De eerste vraag is welk land heffingsbevoegd is over de arbeidsongeschiktheidsuitkering. Rechtbank Breda beslist dat de verzekering onvoldoende verband houdt met een uitgeoefende onderneming, zodat de uitkeringen niet tot de opbrengsten van die onderneming behoren. De heffingsbevoegdheid is toegewezen aan het woonland België. Dit betekent dat een saldering toegepast moet worden van de arbeidsongeschiktheidsuitkering met de negatieve inkomsten uit eigen woning.

De tweede vraag die aan de orde komt, is of Nederland bij de berekening van de aftrek ter voorkoming van dubbele belasting voor de arbeidsongeschiktheidsuitkering, een verrekening mag toepassen voor het gestalde verlies (uit de eigen woning) uit het verleden (de zogenaamde inhaalregeling). Volgens Rechtbank Breda mag de man voor wat betreft de negatieve inkomsten uit eigen woning niet slechter worden behandeld dan een ingezetene, die overigens in dezelfde situatie verkeert. Op basis van het Renneberg-arrest moet de aftrek dan ook onvoorwaardelijk verleend worden in de oude jaren. Door toepassing van de inhaalregeling, als gevolg van de keuze voor toepassing de fictieve binnenlandse belastingplicht in de jaren 2002 tot en met 2005, wordt volgens de Rechtbank het discriminatieverbod geschonden en daarvoor bestaat geen objectieve rechtvaardigingsgrond. Ofwel, de inhaalregeling mag volgens de Rechtbank niet toegepast worden.

### ***Hoge Raad 9 december 2011: Geen heffingvrij vermogen voor inwoner van België***

De Hoge Raad heeft in twee arresten aangegeven dat een buitenlands belastingplichtige, die niet heeft geopteerd voor een behandeling als binnenlands belastingplichtige, geen recht heeft op de aftrek van het heffingvrij vermogen in box



3. De Hoge Raad heeft gelijktijdig arrest gewezen in zaken aangespannen door een inwoner van België respectievelijk een inwoner van Duitsland. In beide zaken staat niet ter discussie dat het gezinsinkomen voor minder dan 90% in Nederland wordt genoten. Belastingplichtigen verstrekten geen informatie met betrekking tot hun totale inkomen.

In hun aangiften inkomstenbelasting hebben zij niet voor een behandeling als binnenlands belastingplichtige gekozen, maar claimen beiden wel de aftrek van het heffingvrij vermogen over hun in Nederland gelegen onroerende zaken die zij aangeven in box 3. De Hoge Raad beslist dat de aftrek van het heffingvrij vermogen niet rechtstreeks verband houdt met bepaalde inkomsten of met de bron waaruit deze afkomstig zijn. Door de koppeling aan het totale in aanmerking te nemen vermogen, houdt het heffingvrij vermogen volgens de Hoge Raad in algemene zin verband met de fiscale draagkracht van de belastingplichtige. De Hoge Raad gaat er daarom vanuit dat het een belastingvoordeel is dat voortvloeit uit het in aanmerking nemen van de persoonlijke situatie en de gezinssituatie van de betrokkene.

Beide belastingplichtigen hebben een beroep gedaan op de pro rata-methode. Hierbij wordt het heffingvrij vermogen toegekend aan de hand van het verzamelinkomen en het aan Nederland toe te rekenen deel van het inkomen. Het heffingvrij vermogen (en de ouderentoeslag) behoren echter volgens de Hoge Raad tot de belastingvoordelen die voortvloeien uit de in aanmerkingneming van de persoonlijke situatie en de gezinssituatie. Omdat ze beiden niet voldoen aan het criterium dat minimaal 90% in Nederland wordt verdiend, zitten ze daardoor niet in een gelijke situatie als binnenlandse belastingplichtigen. Nu er geen causaal verband is tussen het heffingvrij vermogen en een bezitting van deze belastingplichtige, is er ook geen sprake van een mogelijke aftrekpost. Hierdoor kan de pro-rata-methode niet worden toegepast. Voor toepassing van de pro rata-methode is het dus van belang dat er een causaal verband is tussen de inkomsten en de vrijstelling.

***Rechtbank Breda 25 november 2011: Vaststelling verkrijgingsprijs aanmerkelijk belangaandelen in strijd met EU-recht***

Iemand met een aanmerkelijk belang kan in de toekomst belast worden voor de winst die hij behaalt bij verkoop. De hoogte van de winst is het verschil tussen de verkoopprijs en

zijn verkrijgingsprijs. Het is dus van belang dat de verkrijgingsprijs op de juiste wijze wordt vastgesteld. Dit speelt onder meer op het moment dat iemand immigrereert of remigreert naar Nederland. Hoofregel is dat de verkrijgingsprijs in zo'n situatie wordt gesteld op de waarde van de aandelen op dat moment, zodat Nederland later alleen kan heffen over de waarde aangroei in de Nederlandse periode. De wet kent echter ook een aantal bepalingen voor een verhoging of verlaging van de verkrijgingsprijs op het moment van immigratie of emigratie. In deze casus wil de belastingdienst zich volgens Rechtbank Breda onterecht op zo'n uitzondering beroepen.

Het gaat daarbij om een Belgische dierenarts die in 2006 naar Nederland is verhuisd. In 2000 heeft hij zowel een Belgische holding als een Nederlandse B.V. opgericht. In 2004 heeft hij de aandelen in de B.V. verkocht aan de Belgische holding. Bij immigratie in 2006 heeft de dierenarts dus een aanmerkelijk belang in de Belgische holding en een middellijk aanmerkelijk belang in de Nederlandse dochter via de Belgische holding. De inspecteur heeft bij de vaststelling van de verkrijgingsprijs bij immigratie een vermindering toegepast voor de waardeaanegroei van de aandelen in de Nederlandse dochter tot de datum van verkoop aan de holding. Volgens Rechtbank Breda is deze vermindering in strijd met de vrijheid van vestiging van het EU-verdrag.

***Conclusie Advocaat-Generaal 5 december 2011: 30%-regeling geldt ook voor na vertrek uit Nederland genoten inkomsten uit opties***

Een Amerikaan heeft tijdens zijn dienstbetrekking recht op toepassing van de 30%-regeling. Tijdens zijn dienstverband heeft zijn werkgever hem voorwaardelijke opties toegekend, die eerst onvoorwaardelijk zijn geworden na vertrek uit Nederland. Belanghebbende geniet in 2006, na vertrek uit Nederland, een voordeel uit de opties. De vraag is of de 30%-regeling ook van toepassing is op het optievoordeel.

Zowel Rechtbank Breda als Hof 's-Hertogenbosch stelt belanghebbende in het gelijk en overweegt dat belanghebbende ook na vertrek uit Nederland recht heeft op de 30%-regeling. De Staatssecretaris is het er niet mee eens. Naar zijn mening is het (1) niet juist de 30%-regeling toe te passen wanneer een werknemer geen extraterritoriale kosten meer maakt, en (2) eindigt de looptijd van de 30%-regeling bij vertrek uit Nederland, zodat de 30%-regeling toepassing mist op een voordeel dat onvoorwaardelijk is geworden



buiten de looptijd. Advocaat-Generaal Van Ballegooijen concludeert dat de looptijd van de 30%-regeling niet eindigt bij vertrek uit Nederland. Vervolgens concludeert hij dat voorwaardelijke optierechten ook onder de grondslag vallen, nu dit in overeenstemming is met de bedoeling van de wetgever. Verder overweegt de Advocaat-Generaal dat het maken van extraterritoriale kosten geen voorwaarde is om recht te krijgen en hebben op toepassing van de 30%-regeling, omdat die regeling een forfaitair karakter heeft.

***Ministerie van Financiën 14 december 2011: Besluit over uitstel van betaling bij verplaatsing onderneming naar het buitenland***

In de vorige nieuwsbrief heb ik aandacht besteed aan het arrest van het Europese Hof van Justitie van 29 november 2011 dat Nederland (en andere Europese landen) belasting mogen heffen over stille reserves (en goodwill) van een vennootschap, op het moment dat de zetel van de vennootschap wordt verplaatst naar een ander land, waarbij die reserves niet direct worden gerealiseerd. Het is volgens het Europese Hof echter niet toegestaan om op het moment van zetelverplaatsing de belastingheffing over deze meerwaarden direct te innen. Daarbij mag Nederland wel zekerheid voor deze belastingheffing vragen in de vorm van bijvoorbeeld een bankgarantie.

De Nederlandse wet biedt die mogelijkheid van uitstel van betaling niet. Vooruitlopend op de noodzakelijke wetswijziging heeft de staatssecretaris van Financiën in een besluit de voorwaarden voor uitstel van betaling vastgelegd. De hoofdlijnen waaronder een onderneming uitstel van betaling van de exithetffing kan krijgen zijn:

1. De exithetffing heeft betrekking op de verplaatsing van de onderneming vanuit Nederland naar een andere lidstaat van de Europese Unie of naar één van de EER-landen (Noorwegen, IJsland en Liechtenstein).
2. De stille reserves, goodwill en fiscale reserves waarop de exithetffing ziet zijn nog niet gerealiseerd. De onderneming moet elk jaar een overzicht van 'niet-gerealiseerde' vermogensbestanddelen opstellen.
3. Zolang geen realisatie heeft plaatsgevonden, blijft uitstel van betaling kracht: het verleende uitstel is dus niet aan een termijn gebonden.
4. De ontvanger van de Belastingdienst verlangt voldoende zekerheden voor uitstel van betaling, bijvoorbeeld een bankgarantie.

5. Over het bedrag van uitstel wordt invorderingsrente berekend vanaf het verstrijken van de betalingstermijn van het aanslagbiljet (inkomstenbelasting of vennootschapsbelasting) over het belastingjaar waarin de emigratie heeft plaatsgevonden.

***Hoge Raad 13 januari 2012: Eindafrekening niet in strijd met EG-recht***

De problematiek van de eindafrekeningswinst (exithetffing) is zeer recent ook aan de orde gekomen in een arrest van de Hoge Raad. Daarbij gaat het om Nederlandse B.V.'s, waarvan de feitelijke leiding in 2001 is verplaatst naar de Nederlandse Antillen. De vermogensbestanddelen van de B.V.'s (met name effecten) zijn pas na het verplaatsen van de feitelijke leiding naar de Antillen overgebracht. De inspecteur legt een aanslag op voor de stille reserves die zich bevinden in de effecten.

Volgens de Hoge Raad is een eindafrekening in deze situatie geen schending van de vrijheid van kapitaalverkeer. Het leidt tot een heffing op het moment dat een belastingplichtige ophoudt in Nederland belastbare winst te genieten. Hierbij is de verplaatsing van het kapitaal vanuit Nederland naar een ander land niet van belang.

***Hoge Raad 23 december 2011: Vragen aan het Europese Hof over de heffing van dividendbelasting op dividend aan moedervennootschap gevestigd op Curaçao***

In beide zaken gaat het om een Nederlandse vennootschap die in 2005 respectievelijk 2006 aan een 100% moedermaatschappij – een naar Nederlands-Antilliaans recht opgerichte en op Curaçao gevestigde NV – dividend heeft betaald, waarop onder toepassing van de Belastingregeling voor het Koninkrijk (BRK) 8,3% aan dividendbelasting is ingehouden en afgedragen.

De stelling van de moedermaatschappijen in beide zaken is dat de verschuldigdheid van dividendbelasting in strijd is met de vrijheid van kapitaalverkeer. Op basis hiervan zou de inhoudingsvrijstelling - die wel wordt toegekend wanneer het dividend wordt betaald aan een Nederlandse of EU moedermaatschappij - ook moeten worden toegekend aan een moedermaatschappij die in de voormalige Nederlandse Antillen is gevestigd. Deze stelling is echter in beide zaken





door zowel Rechtbank Haarlem als Hof Amsterdam verworpen. Ook Advocaat-Generaal Wattel heeft geconcludeerd tot verwerping van het standpunt van de moedermaatschappijen in beide zaken.

In het verleden heeft de Hoge Raad in een aantal arresten soortgelijke standpunten verworpen. De Hoge Raad betwijfelt nu echter of deze jurisprudentie, gezien latere jurisprudentie van het Europese Hof van Justitie, wel juist is geweest. Daarom legt hij beide zaken voor aan het Europese Hof door het stellen van een aantal vragen. Het is dus wachten op het antwoord van het Hof.

#### ***Hoge Raad 16 december 2011: Naheffingsaanslagen BPM van tafel***

Als u in Nederland woont en Nederland binnenrijdt in een auto met een buitenlands kenteken, bent u in beginsel BPM verschuldigd. Op deze hoofdregel kunnen meerdere uitzonderingen van toepassing zijn, zoals:

- in geval van een bestelauto (voorwaarden m.b.t. afmeting en inrichting van de laadruimte);
- een BPM-vrijstelling voor werknemers;
- een BPM-vrijstelling voor ondernemers;
- het gebruik van een buitenlandse huurauto tot aan het einde van de tweede dag die volgt op binnenkomst in Nederland.

Als iemand in een auto met een buitenlands kenteken Nederland binnenkomt, is de BPM alleen verschuldigd (eventueel met boete) als hij/zij al eerder is aangehouden en een waarschuwing heeft gehad middels een 'informatieformulier buitenlandse kentekens'. In twee procedures voor de Hoge Raad is aan de orde gekomen wanneer, bij een auto met buitenlands kenteken, evenmin BPM is verschuldigd, namelijk:

1. indien door een ander dan de bestuurder al BPM is betaald, en
2. indien een auto die voorheen aan de voorwaarden van een bestelauto voldeed, betrekkelijk eenvoudig weer omgebouwd ('hersteld') kan worden tot bestelauto.

#### ***Centrale Raad van Beroep 13 december 2011: Pensionado's zijn verplicht bijdrage zorgverzekering te betalen in Nederland***

Al enige jaren hebben pensionado's procedures gevoerd tegen het betalen van een bijdrage voor de zorgverzekering

in Nederland. Nadat eerder het Europese Hof van Justitie de pensionado's al in het ongelijk had gesteld, heeft de Centrale Raad van Beroep dit oordeel nu overgenomen.

Waar ging het ook al weer om? Een aantal mensen met de Nederlandse nationaliteit woont in andere EU-lidstaten en ontvangt uit Nederland een AOW- of WAO-uitkering. Voor 1 januari 2006 zijn ze particulier verzekerd. Per 1 januari 2006 is de nieuwe Zorgverzekeringswet in Nederland in werking getreden en is hun particuliere verzekering beëindigd. Sindsdien maken de belanghebbenden aanspraak op medische zorg in hun woonland. De kosten hiervan komen ten laste van Nederland. Ze dienen zich aan te melden bij het College voor Zorgverzekeringen (CvZ) in Nederland en zich in te schrijven bij een ziekenfonds in hun woonstaat. De vraag is of er vanaf 1 januari 2006 terecht Zvw-bijdragen op hun uitkeringen mogen worden ingehouden. Zoals aangegeven is nu definitief duidelijk dat deze Nederlandse bijdrage niet strijdig is met Europees recht.

#### ***Hoge Raad 27 januari 2012: Zorgverzekeringswet niet discriminerend voor pensionado***

Onder verwijzing naar bovenstaande uitspraak van de Centrale Raad van Beroep komt de Hoge Raad tot het oordeel dat de heffing van bijdragen op grond van de Zorgverzekeringswet niet in strijd is met het EU-recht. Het geschil gaat daarbij om de beschikking "Niet in Nederland belastbaar inkomen" (NiNbi-beschikking), alsmede de uitreiking van het formulier Opgaaft wereldinkomen.

De procedure is aangespannen door een inwoner van Frankrijk, die een AOW-uitkering en twee pensioenen uit Nederland ontvangt. Rechtbank Breda is het met de man eens en vernietigt de beschikking. Hof 's-Hertogenbosch en de Hoge Raad zijn het echter met de belastingdienst eens. Er is volgens hen een noodzaak om het wereldinkomen van de man vast te stellen, ondanks dat zijn wereldinkomen hoger is dan de maximale Zvw-grondslag van € 30.015. Het inkomen kan door negatieve componenten namelijk lager zijn dan de reeds bij de inspecteur bekend zijnde loonopgaven van de Nederlandse uitkeringsinstanties. De Hoge Raad oordeelt dat de heffing van bijdragen op grond van de Zorgverzekeringswet niet in strijd is met het EU-recht.



## *Nieuws uit België*

### ***Hof Antwerpen 28 juni 2011: AOW-pensioen toch belastbaar in België***

Enkele jaren geleden veroorzaakte een uitspraak van het Belgische Hof van beroep te Antwerpen grote beroering: een AOW-uitkering van een Nederlandse inwoner van België kon volgens deze rechter niet belast worden. Het belangrijkste argument hiervoor was dat een AOW-uitkering geen verband houdt met het beroep, omdat ook iemand die nooit een beroep uitgeoefend heeft, er recht op heeft. De Belgische belastingdienst heeft destijds direct al aangegeven het niet met deze uitspraak eens te zijn en sindsdien hebben er meerdere rechters naar dit onderwerp gekeken.

In een arrest van 12 november 2009 heeft het Belgische Hof van Cassatie het eerste arrest al vernietigd. Het Hof van Cassatie heeft zich echter niet over het principe uitgesproken, zodat het wachten was op een volgend arrest om definitief uitsluitsel te krijgen. Het Hof van beroep te Antwerpen heeft zich nu opnieuw over het principe uitgesproken en is teruggekomen op haar eerdere uitspraak. Het Hof van Beroep geeft de fiscus nu gelijk. Het belastingverdrag tussen Nederland en België wijst de heffingsbevoegdheid toe aan het woonland (België) en de Belgische wetgeving maakt de heffing dus alsnog mogelijk.

### ***Nieuwe regering Di Rupo: belastingaftrek hypotheek België verandert***

Het huidige systeem van hypotheekrenteaftrek in België verdwijnt geleidelijk vanaf 2014. Dat is een gevolg van de geplande staatshervorming, die werd afgesproken in aanloop naar de vorming van de nieuwe regering-Di Rupo.

Door die hervorming krijgen Vlaanderen, Wallonië en Brussel meer bevoegdheden. De gewesten moeten tegen 2014 zelf een systeem op poten zetten als zij woningbezit willen ondersteunen. Daarvoor wordt geld overgeheveld van de nationale overheid. Het is de bedoeling dat voor lopende hypotheek alles bij het oude blijft.

### ***Nieuwe regering Di Rupo: update plannen nieuwe regering voor aftrekbare uitgaven***

‘Aftrekbare uitgaven’ zoals giften, kinderoppleiding of leningsuitgaven (voor de eigen en enige woning) zijn

afteikbaar van het inkomen en leveren tot op heden een fiscaal voordeel op naargelang de hoogte van dat inkomen. Hoe hoger het inkomen, hoe hoger de belastingbesparing. Dat principe is verleden tijd. Vanaf 2012 krijgt iedere belastingbetaler voor zijn aftrekbare uitgaven hetzelfde belastingvoordeel, ongeacht het inkomen. Om dat te realiseren wordt de ‘aftrek van inkomen’ omgezet in een belastingvermindering tegen een vast percentage van 45%.

Het tarief van 45% zal niet alleen gelden voor hypothecaire leningen voor de eigen en enige woning, die onder het nieuwe fiscale stelsel van de woonbonus vallen, maar ook voor oudere hypothecaire leningen waarvan de kapitaalaflossingen recht geven op de belastingvermindering voor bouwsparen. Die vermindering zal ook worden bepaald op een vast percentage van 45%, terwijl dit nu nog een percentage is tussen 30% en 50%. 45% zal trouwens ook het belastingvoordeel zijn voor giften en kinderoppleiding. In het oorspronkelijke begrotingsvoorstel was er nog sprake van 30% voor giften, maar dat percentage is uiteindelijk verhoogd tot 45%. Vrijgevigheid blijft dus fiscaal beloofd. Kosten voor onderhoudsuitkeringen (zoals alimentatie) blijven (voor 80%) aftreikbaar van het inkomen.

Overige, minder frequent voorkomende aftrekbare uitgaven, zoals de aftrek van bezoldigingen betaald aan een huisbediende en de aftrek van uitgaven voor onderhoud of restauratie van beschermde onroerende goederen, zullen in de toekomst nog slechts een fiscaal voordeel opleveren van 30% in plaats van het vorige maximum van 50%. Het tarief van 30% geldt vanaf 2012 eveneens voor alle uitgaven die recht geven op de zogenaamde belastingvermindering voor langetermijnsparen. Dat zijn kapitaalaflossingen van hypothecaire leningen voor een tweede woning, en ook de betalingen voor pensioensparen, levensverzekeringen en PWA-cheques. Ook de werknemersbijdragen voor een aanvullend ondernemingspensioen (bv. groepsverzekering) zullen nog slechts een belastingvoordeel opleveren voor de werknemer tegen 30% en niet meer tegen een tarief tussen 30% en 40%.



## *Nieuws uit Europa*

### **Europese Commissie 11 november 2011: Maatregelen ter voorkoming van dubbele belasting**

Binnen de Europese Unie worden ondernemers en particulieren regelmatig geconfronteerd met dubbele belastingheffing. De Europese Commissie stelt enkele maatregelen voor om de dubbele belastingheffing tegen te gaan. Als eerste actiepunt heeft de Europese Commissie een voorstel gepubliceerd om de dubbele belastingheffing tegen te gaan bij rente en royalty's door verbetering van de betreffende richtlijn. Daarnaast staat de oprichting van een EU Forum in de planning. Dit forum moet een gedragscode ontwerpen rond dubbele belastingheffing en een procedure ontwikkelen waarin bindende uitspraken worden gedaan over onopgeloste kwesties tussen EU-lidstaten.

### **Europese Commissie 15 december 2011: Brussel wil dubbele heffing successiebelasting aanpakken**

De Europese Commissie heeft een pakket maatregelen op het gebied van successiebelasting aangenomen. Hiermee wil Brussel problemen met successiebelasting in grensoverschrijdende situaties aanpakken. Er wordt voor twee grote knelpunten aandacht gevraagd.

Het eerste is dat van dubbele of meervoudige belasting, wanneer meer dan één lidstaat dezelfde nalatenschap wil belasten. De Commissie stelt geen harmonisatie van de successiebelastingregels van de lidstaten voor. In plaats daarvan doet zij een aanbeveling voor een bredere en flexibelere toepassing van de nationale voorkomingsregelingen voor dubbele belasting, om zo tot een pragmatische, snelle en kosteneffectieve oplossing te komen voor de aanzienlijke fiscale lasten waarmee talrijke burgers worden geconfronteerd. In de aanbeveling die in het pakket is opgenomen, worden voorstellen gedaan in verband met de wijze waarop de lidstaten de bestaande nationale regelingen kunnen verbeteren om ervoor te zorgen dat dubbele belasting op passende wijze wordt verzacht.

Het tweede probleem bij successiebelasting is dat burgers kunnen worden geconfronteerd met discriminatie. Sommige lidstaten hanteren een hoger belastingtarief als de nalatenschap, de overledene en/of de erfgenamen zich buiten hun grondgebied bevinden. In dergelijke gevallen is het EU-recht duidelijk: de lidstaten moeten de in het Verdrag

neergelegde basisbeginselen van non-discriminatie en vrij verkeer in acht nemen. In het gepubliceerde werkdocument worden de beginselen van een niet-discriminerende successie- en schenkingsbelasting uiteengezet en met behulp van rechtspraak geïllustreerd.

De Commissie zal in overleg treden met de lidstaten om te garanderen dat de aanbevelingen een passende follow-up krijgt.

## *Nieuws uit Curaçao*

### **12 december 2011: Overeenstemming belastingregeling met Curaçao (BRK)**

Nederland en Curaçao hebben op hoofdlijnen overeenstemming bereikt over een nieuwe bilaterale regeling (soort van belastingverdrag) ter voorkoming van dubbele belasting (BRK) tussen beide landen. De oude BRK dateert al uit 1964. Het is de bedoeling dat de nieuwe belastingregeling vanaf 1 januari 2013 toegepast kan worden.

Enkele van de gemaakte nieuwe afspraken zijn:

1. Tot vijf jaar na emigratie kan het ene land erf- en schenkingsrecht heffen onder verrekening van de heffing in het andere land.
2. De informatie-uitwisseling is conform de internationale standaard. Curaçao overweegt nog om over te gaan tot automatische informatie-uitwisseling onder de EU-spaartegoedenrichtlijn.
3. Er gaat een bronheffingspercentage van 15% gelden voor dividenden. Voor actieve vennootschappen geldt een tarief van 0% voor deelnemingsdividend.
4. Voor bestaande participaties van tenminste 25% die niet in aanmerking komen voor het nul procenttarief, geldt tot uiterlijk 2019 een bronheffingspercentage op deelnemingsdividenden van 5%.
5. Voor niet-overheidspensioenen geldt een gedeeld heffingsrecht, met een bronstaatheffing van 15% in combinatie met eerbiedigende werking (woonstaatheffing) voor ingegane pensioenen van Nederlanders die al op Curaçao wonen.
6. Afspraken over de handel en doorvoer van goederen van Curaçao naar Caribisch Nederland, waarbij bestaande fiscale belemmeringen zoveel mogelijk worden weg genomen.

